

Nr 1.

Av herr **Wistrand**, *angående viss ändring av bestämmelserna om utseende av ombud i Europarådets rådgivande församling.*

När riksdagen i maj 1949 godkände stadgan för Europarådet bestämdes, att ombuden till Europarådets rådgivande församling skulle jämte suppleant för en var av dem årligen, på sätt som för val av riksdagens revisorer är stadgat, väljas till halva antalet av vardera kammaren bland riksdagens ledamöter för tiden från valet till dess nytt val under påföljande år företagits. Närmast torde beslutet hava föranletts av en önskan att säkra möjligheten av att ett av första kammaren valt ombud vid förfall skulle kunna inom församlingen företrädas av en av andra kammaren vald suppleant från samma parti, eller tvärtom. Emellertid hava, oavsiktligt eller avsiktligt, bestämmelserna erhållit en formulering, som genom begränsning av valet av ombud och suppleanter till enbart riksdagens ledamöter gör desamma mera restriktiva än vad Europarådets stadga nödvändiggör.

Det kan utan vidare fastslås, att det normala bör vara och helt säkert även för framtiden förbliver, att den svenska riksdagens ombud inom Europarådets rådgivande församling utses inom riksdagens egen krets. Arten av de förhandlingar, som inom församlingen föras och som vanligen giva anledning till senare ställningstaganden från de nationella parlamentens sida, talar för att de olika staterna inom den rådgivande församlingen äro företrädda genom personer, som tillhöra det parlamentariska livet inom sina egna länder.

Det kan emellertid undantagsvis tänkas förekomma fall, då det är önskvärt för den svenska riksdagen att sända någon representant, som ej tillhör dess egen krets. Fallen komma helt säkert att bliva sällsynta, men man bör icke på förhand avvisa möjligheten att de kunna uppstå. Det kan t. ex. vid någon tidpunkt föreligga en viktig fråga till behandling, vid vilkens lösning en utom riksdagen stående person på grund av särskild expertis skulle kunna lämna värdefulla bidrag. Likaså kan det någon gång tänkas, att en representant, som inom församlingen nedlagt ett förtjänstfullt arbete på beredningen av en viss fråga, skulle beredas tillfälle att som representant följa dess slutförande, även om han under tiden avgått som ledamot av riksdagen.

Europarådets stadga innehåller inga föreskrifter angående den krets, varur representanter skola väljas. Det synes då onödigt, att för vårt lands vidkommande uppställas restriktiva bestämmelser, som på förhand binda riksdagens valsätt. Det blir ju ändå alltid riksdagen som vid valtillfället avgör vilka som skola utses till representanter.

Med stöd härav får jag föreslå,

att riksdagen måtte besluta, att bestämmelserna om utseende av ombud i Europarådets rådgivande församling måtte så ändras, att möjlighet gives att till ombud utse även utom riksdagen stående person.

Stockholm den 12 januari 1950.

Karl Wistrand.
